

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo secu[n]dus de Epiphania.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Hermo secundus

Fo. LXXII.

nis in vinum consolationis. Joā. xvij. **T**u glia dñi tē. Glia q̄ p̄p̄e dī clara noticia cib sticia vestra cōverteſ i gaudiu. Propter h aut mysteriū vocat hoc festum bethpha/ nia: a berb. i. dōm⁹: et phanes. i. apparitiō quia in domo appuit verus deus qn̄ mū/ rauit aqua in vini: eadē die q̄ baptizat̄ s̄ est revolutio anno. Attende bñ quanta sūt hec mysteria et totā summā nostre salutis continentia. Vide etiam ordinē inter illa. Primo em̄ fit spōse invitatio. Secō in uitate p̄paratio. Tertio p̄parate in thala mū nuptiale introductio. De his trib̄ cantat ecclesia. Hoc die celesti spōso iūcta ē ecclēsia: qm̄ in iordanē lauit ch̄z eius cr̄/ mina. Currūt cū mūerib⁹ magi ad re. nup. et ex aq̄ facto vino letant̄ cōmōv. Audia/ mus & nūne deute benignā nostrā a ch̄z sto invitationē. D̄ligent̄ faciam̄ p̄pe/ rationē: vt sic tandem veniamus gaudentes ad nuptiale celestē celebratiōne. Et cōpluz de virgīnib⁹ sacris que tāferuenti deside/ rio pudiciciā amātes et abstinentiā obser/ vantes: orationibus instantes et tribula/ tiones multas sustinentes/festinarunt d̄li/ ligenti p̄gariōe ad celestes nuptias. Un/ Darr. xxv. Que parate erant intrauerūt cum eo ad nuptias.

Pro tertio. Aud. tē. Lauete ne p̄ue/ mini tanto honore celestū nuptiarū. Jura em̄ dicūt. Ulibo psonis nō sunt cō/ cedēdi honores. L. de dilatiōlbi. l. neq̄ fa/ mosis. Et extra de ex. p. Inter dilectos. et de elec. & inquisitionē. Lauete ne sitis siles rusticō ad nuptias filij reḡz inuitato: q̄ p̄/ gens sitib⁹dus stomachu implevit aqua turbida. Et veniēs ad ostiū palatiū/puo/ catus est ad vomitū. et sic turp̄t repulsus Ido eoz aduēt̄ fuit deo gr̄ssim⁹. Nā ve/ ait Señ. Nō qd̄ fiat: s̄ q̄ mēte refert. Et Quid. li. fastoy. Nra deo pietas p̄ mulere diuite grata e. Lū ḡ q̄ris. Un p̄uenies tē. Dic m. tē. Ex q̄ sc̄lude mirabile et lauda/ bilitē dei. p̄ydetia q̄ sīca p̄ncipio natitatis ch̄z voluſ p̄figurare vocatoe et salutē ge/ tu. vñ et postea clamabat oēs vocās. Jo. vij. Siq̄s sitit veniat ad me et bibat. Nūc est et iussi regis incarceraſ. Expone. Di/ uitie: delitie: et honores sunt sicut aq̄ tur/ bida quā in ingressu alter⁹ mūdi sportet̄. Et miseri p̄tōres idurati: vſurarij tē. Euomere. et tūc pater feditas p̄pter quam p̄tōr eñāt̄ tē. Apoc. xl. Foris canes et im/ pudici venefici et idolis seruientes: et ois qui alnat et facit mendacū.

Hermo secundus de Epiphania.

AW̄ge illumi/ nare tē. Glia dñi sup̄ te orta ē. Esa. lx. Ideo debes surgere q̄

glia dñi tē. Glia q̄ p̄p̄e dī clara noticia cib laude. In incarnatione igit̄ et nūitate et appa/ ratione dñi salvatoris dī Glia dñi orta est.

Let p̄pter declaratōe sue potentie. Tum p̄pter declaratione sue sapie. Tū p̄p̄ dey/ declaratione sue bēiuolēt̄. De q̄b de Ha/ masce. in p̄ncipiō terreni. Per incarnationis mysteriū mōstrā simili bonitas et sapia et potētia dei v̄l v̄g⁹. Potētia qdē: q̄ nibil est maius q̄s deū fieri hoīem. Sapiā: qm̄ sic inuenit diffīlū decētissimā solutionē. Horatas p̄o: q̄r nō despexit p̄p̄ plasma/ tis infirmitatē.

DRIM⁹ art. An cōueniens fuerit ma/ gos ad ch̄m pūulū venire adorādūz. O, nō. Magi nō erant de regno iudeoz. Ex visiōe autē stelle cognoverūt natū re/ gē iudeoz. Lōtra. Eia. ix. Aymbulabunt gētes in lumine tuo tē. R̄ndet tho. iij. x. q. xxxvij. Magi illi fuerūt p̄mitie gentiū in ch̄m credentiū: in q̄b appuit in q̄dam p̄sagio fides et deuotio gentiū venientiū a remor̄ ad ch̄m. Et iō sic deuotio et fides gentiū est absq̄ exore p̄ inspiratiōem spūl̄/ sc̄i: ita etiā p̄cedēdū est magos a spūl̄o i/ spiratoſ sapient̄ ch̄z reuererī exhibuisse.

Hez tho. P̄ro fidam̄to. Certū ē q̄ isti magi p̄ia int̄c̄ int̄c̄tōe et deuotōe venier̄. Ido eoz aduēt̄ fuit deo gr̄ssim⁹. Nā ve/ ait Señ. Nō qd̄ fiat: s̄ q̄ mēte refert. Et Quid. li. fastoy. Nra deo pietas p̄ mulere diuite grata e. Lū ḡ q̄ris. Un p̄uenies tē. Dic m. tē. Ex q̄ sc̄lude mirabile et lauda/ bilitē dei. p̄ydetia q̄ sīca p̄ncipio natitatis ch̄z voluſ p̄figurare vocatoe et salutē ge/ tu. vñ et postea clamabat oēs vocās. Jo. vij. Siq̄s sitit veniat ad me et bibat. Nūc est et iussi regis incarceraſ. Expone. Di/ uitie: delitie: et honores sunt sicut aq̄ tur/ bida quā in ingressu alter⁹ mūdi sportet̄. Et miseri p̄tōres idurati: vſurarij tē. Euomere. et tūc pater feditas p̄pter quam p̄tōr eñāt̄ tē. Apoc. xl. Foris canes et im/ pudici venefici et idolis seruientes: et ois qui alnat et facit mendacū.

Et eram omnes p̄ p̄dicationes et internas iſ/ spirationes vocat. sed heu heu multi redi/ stūt. O miseri p̄tōres idurati: vſurarij tē. Glia dñs dicebat iudeis: Quoties vo/ lui et regare filios tuos quēadmodū gal/ lina co. dul. su. sub alas et noluisti. Not̄ et q̄ aliquā supponunt galline oīa anatis fo/ uenda: et nati pulli sequunt̄ eā. Inuēta tā/ aqua relinquunt gallinā: eo q̄ eoz natura/ sit in aqua conuersari. Gallina p̄o eos in/ litore expectat et eos aduocat: sed renu/ une. quia plus diligunt aquam q̄ terram. Spūaliter deus oēs fouer. Sed cū vigeſ/ discretio i boīe: tūc apper̄ q̄ sunt ei⁹ et qui

De Epiphania

sunt diaboli. Inuenta aq̄ delectatiōis mū
dane plurimi nolunt redire deo vocare ad
pniam. **F**igura. Nuñ. xiiij. Reuersis ex
ploratorib⁹ cu moyses vellet p̄lm cōgre
gare et in terrā pnissionis introducere vo
luerint ea lapidare. Iō dispersi sunt p̄ de
serū et fere oēs mortui sunt ibi. Spūalit
deus vult gregare p̄tōres per pniam et
p̄ viā misericōdī oucere ad terrā celestis pnis
sionis sed p̄tōp̄ dūcievolunt ch̄m lapi
dare. Talib⁹ ḡdicit illud Proverb. i. Go
caui vos et renuntis/extendi manū meā et
nō fuit q̄ aspiceret z̄.

Pro scđo. In p̄cedentē. Nunc spēah
lit de p̄mo mysterio seu d̄ p̄ma appa
ritione ubi sunt tria sideranda. Juxta te
x̄tu euangelicū. vīz

Dagor̄ illuminatio.

Illuminatoꝝ adoratio.

Adorantū oblatio.

Lūca p̄mū siderāda sunt duo. Illumi
nationis veritas: et illuminatoꝝ sedulitas.
Hic de p̄mo qualiter magi fuerūt illumi
nati ad cognoscendū ch̄m natū. Notanda
est ḡtriplex cā illuminationis magoꝝ.

Prima est stelle apparitio.

Secondā p̄pheticē cognitio.

Tertia diuine ḡfe inspiratio.

Prima ḡ ē stelle apparitio. de q̄ dicit Leo
papa in ser. Tribi magis in regione orien
tis stella noue claritat̄ apparuit q̄ illustri
or ceteris pulchriorib⁹ siderib⁹ in se intuenti
um oculos animosq̄ quereretur et festim
aduerteret nō esse oculos q̄d tā insolitū vi
debat. Fulgenti⁹ aut̄ dicit q̄ stellā illa ab
alijs p̄cipue differebat in trib⁹. s. in situ: q̄a
nō erat localiter sita in firmamento: s̄z pen
debat in meditullio aeris prime terre. In
fulgorē q̄ ceteris erat splendidior. Splen
dor enim eius nō poterat solis splendore: p̄s
fuscari imo etiā in meridie splendidū una
apparebat. In motu q̄r̄ p̄cedebat in ḡo
more viatoris. **D**ystice p̄stellā signat lu
men fidei q̄d non conductit in h̄ierlm sup
nā. De q̄ fide dicit Aug⁹. Fides est illu
minatio mentis ad supnā veritatē: cogno
scendā vīz et amaudā. **T**ertia fuit p̄phe
tie cognitio Nam sic dicit Remig⁹. Licet
de magis sit varia opinio: tū magis credē
dū. Et magos fuisse nepotes balaā. Ban
kam cū inter cetera q̄ xp̄betauerat dicit sic

b̄ Au. xxiiij. **O**rīek stella ex iacob⁹ etiā

get hō ex israel. Illi ḡ habentes hanc p̄s
phetiā moꝝ ut viderūtstellā nouā intelle
xerint regē natū et venerūt. Hec Remig⁹.

Sicut em̄ dicit mḡ Nico. d̄ lyra. Isti sūt
magi nō a magica arte: sed a magni
tudine scie. Et etiā dicti sunt reges: q̄ ille

lo tpe ph̄i et sapientes regnabant. Sicut
aut̄ p̄scripturā p̄phetiā ch̄m nouerūt ita
et nos p̄ scripturā p̄ expositionē psal.

Dclaratio sermonū tuor̄ illuminat: et intelle
ctū dat parsul̄. **T**ertia cā et principalior
est diuine ḡfe illuminatio: inspiratio sine q̄
nihil p̄fuisserit alia cause. Gidētes em̄ stel
lam cognoverunt p̄ inspirationē diuinā q̄
illa erat q̄ per balaā dicta fuerat. Leo pa
pa in ser. Dedit aspicientib⁹ intellectū q̄ p̄
sticit signū. Sic et nos p̄ dei inspirationē
possūt̄ cognoscere diuina: q̄ q̄dem inspi
ratio oīb⁹ offerit nedū illuminādo sed etiā
excitando ad ea que sunt salutis necessaria.

Apoca. iiij. Ecce sto ad ostium et pulsō z̄c.
Sed heu multi respuunt et remnūt̄ in
teriorē monitiones et extēriorēs exhorta
tiones. Exemplū narrat maḡ Joānes
de abbatis villa sabinen⁹ ep̄s cardinalis: q̄
fuit quōdā fenerator q̄ē cū sacerdos mo
neret ad pniam: semp dicebat. bñ adhuc sa
ciā/q̄r satis et adhuc t̄pis. Infirmitate eti
am vexat: et a sacerdote monit̄ sic semp re
spondebat bñ adhuc faciā. Et cū importu
ne instaret sacerdos vidēs p̄culū: ille subi
to rapis q̄sī mortuus. Lūq̄ redires et statī
adhuc clamaret sacerdos: clamaui. eger.
Q̄ pnia ubi es/decetero penitere nō valeo
(bñ iudicante iusto iudice) q̄r dum potui no
lui. Et hec dicens miserrime morru⁹ ē dey
sperat̄ et dāmnat̄. Iste ē de nūero illorū
q̄b̄ p̄tinet illib⁹. Jo. viij. In p̄tō v̄o morie
lūni. Q̄b̄ multū vñcūc̄ formidandū ē.

Pro tertio. Audit̄is z̄c. Nō credas
excusari ppter negligentiā siderano
nis p̄ quā incurrit̄ ignorantia: q̄r dicit re
gula iuris. Ignorantia facti nō iur̄ excus
sat. Pone casu⁹ de ignorantia facti de s̄dī
nato ignoranter a simoniaco. j. q. iiij. Si q̄s
a simoniaco. Et lex dicit. ff. de origine iu
ris. l. iiij. Turpe ē alcui ignorare ius circa
qd versat. Laete ne sit̄ s̄iles cuidā q̄ p̄n
guē habet hereditatē pendentē in litigio.
cui cū vellēt alio declarare media quenāc̄

ta p illa obtinēda noluit audire et cogita//
re tē. Uel ambulanti de nocte et ignoran//
ti viā: cui cū yellent aliquid viā oñdere et lu//
minare ante eū deferre noluit aspicere. Ido
corruit in foveā. Expone et applica nosfan
do q de multis pot dīci illud ps. Noluit i
telligere ut bñ ageret.

De epiphania dñi. Sermo. iij

Vrge illumini
nare tē. Ecce tenebre opīt ter
rā et caligo pplos. Isa. ix. Sur
gere debes ut illumineris: qz ecce tenebre
openēt terrā tē. Triplices tenebre operi/
unt terrā. vīz tenebre ignorantie/ tenebre
malicie/ et tenebre miserie. De prūmis ps
Nescierunt. s. spūalia/ neqz intellexerūt sc̄z
abusionē suā circa mundana. in tenebris am
bulant. qm vt h̄r. Osee. iiiij. Non est scienc
ia dei in terra. De sc̄dis Prover. iiij. Vtia
impioz tenebrōsa nesciunt vbi corrūnt.
His tenebris terra operta ē. qm vt habet
Osee. iiiij. Maledicti et mendaciū: furtū:
et homicidii: et adulteriū inundauerūt. et
Gen. vj. Repleta ē terra iniqtate. De ter
ris pot intelligi illud Job. xvij. Post te
nebras spero lucem. s. post tenebras pñz
miserie spero lucē. glorie. Salutatio

Pro pmo art. An ch̄i natūras oib
debuerit esse manifesta. Qz sic. De
noster manifeste veniet. inqz ps. Lon
tra Isa xlvi. Tu es de ab condit' sc̄us
israel et saluator. Rendet Tho. in. iij. pte.
q. xxvij. Manifestas ch̄i nō debuit oib co
uenienter esse manifesta. Primo qdem q
p̄bec impedita fuisset huana redemptio q
p̄ crucē eius pacta est. qz sicut dī. i. Lo
q. Si cognouissent nunc dñm glie cruci/
fixissent. Sc̄do qz hoc diminuisse meri/
tum fidei p quā venerat hoies iustificare.
In illud Rom. viij. Iustificatio dei p fi/
dem ieu ch̄i. Tertio qz per hvenisset i du
bium p̄itas humanitas eius. Qd aut ac
ps. De n̄ manifeste veniet loquī de se
cudo aduentu. Hec Tho. Pro funda/
mento. Qia q a deo pcedunt ordinate fi/
unt. Nam de his q a natura fiunt dī. pbs
xvj. de animalibz. Qd sit a natura nō ē si/
ne ordine. Sic ḡ impletā sunt ch̄i myste/

riayt nec ibi fuerit supabundantia neqz de
fect⁹. Un Horac⁹ in epl's. Est mod⁹ in
repy: sunt certi deniqz fines. Quos ultra ci
trix neqz ɔsistere rectū. Non dubiu ḡ qn
circa natūritatē saluatoris oia ordinate fa
cta sunt. Cum querit An ch̄i natūritas
tē. Dic m. vt s. Ex Q̄ntemplēmur ēcon
uenienter facta sunt nre salutis mysteria.

Primo qdem pauci de pplo gentiū vocati
sunt vt significaret gentiū plenitudo in si/
dem ch̄i ingressura. Evidem⁹ em in ope/
ribz nature qz in paucis granis seminatis
colligit multa messis. Ch̄z aut paucis ma
nifestā voluerit fieri sua natūritatē triytri
qz pplo rā iudeoz qz gentium manifestari
voluit qz veniebat p salute oim pati. Leo
papa in ser. Hoc ab omnibz voluit agno
sci qz p omnibz dignat⁹ est pati vt ḡ hoc enī
denter oñderet qm sic dīc Paul⁹. j. Līm.
ij. De vult oēs homies saluos fieri et ad
cognitionē veritatis venire. Sed heu licet
oēs vocent. tñ pauci ch̄im audiunt/ et ml
to plures diabolū sequunt qz ch̄im. Qz
sunt lubrici auarai tē. Figura. ij. Regis.
xv. Plures erant cū absalone qz blandime
tis eos seduxit: qz cuius dauid qz verus erat
rex isrl. et. j. Dach. ix. Non remanerunt
cū iuda nisi octingenti. Et in exercitu ba/
chidis et alchimi p̄seioris viginti milia pu
gnator. Expone tē. Jo. Matt. xx. Duli
ti sunt vocati pauci p̄ electi.

Pro sc̄do art. In p̄cedenti tē. Nō de
illuminoz sedulitate: quō diligenter
inquisierunt et venerunt festinare. vbi sūl
tria ɔsteranda.

Primum est velox itineris aggressio
Sc̄dm est sollicita inq̄stio.
Tertium est perficiendi itineris aere/
leratio.

Crimū est velox itineris aggressio. Sc̄a
tim qm visa stella et habita intelligēta ag
gressus sunt iter vt veniret ad adorandū p̄i
erū natū. Un. Dat. ij. Cū nat⁹ esset iesus
in bethleē iude in dieb̄ herodis regis ecce
i. in pmptu et statim magi ab oriente hie q
rosolymā venerunt. Ita et nos habita dei
noticia n̄ tardem⁹ aggredi salutis iter. imo
vt vt Greg. in qdā hom. Iesum que men
te cognoscim⁹ ope seq̄mūr. Sc̄dm est so
licita inq̄stio. Venient em in civitate regi
am. s. hic in qrentes et dicentes. Ubi p̄ na

b